

Pedagogisch project in het bergdorp Chitre (Nepal)

Georges Cappelle

Nepal is een land in ontwikkeling met mogelijkheden en hindernissen. De indrukwekkende Himalayabergen en de lager gelegen uitgestrekte natuurparken en bossen in een subtropisch klimaat lokken veel toeristen uit alle hoeken van de wereld. Maar anderzijds vormen o.a. de gebrekkige infrastructuur en de immense verschillen in de levensstandaard bij de bevolking opvallende obstakels in de groei naar het welzijn voor iedereen. In de bergdorpen bemerk je een sterke sociale band tussen de bewoners. Het boeddhisme en het hindoeïsme met allerlei rituelen zijn de opvallendste levensbeschouwingen.

Ik had het geluk om in samenwerking met vzw Himalayan Projects een onderwijsproject te starten in de basisschool in Chitre, gelegen aan de voet van het imposante Annapurnagebergte. Deze school werd eertijds opgericht door bovengenoemde vzw (www.himalayanprojects.org). De kinderen in het bergdorp leven in eenvoudige boerengezinnen en leggen te voet een hele afstand af om de school te bereiken. Moedig en bewonderenswaardig! Zoals overal ter wereld hangt het onderwijsniveau sterk af van de opleiding en de inzet van de leraren. Naar mijn aanvoelen beschikken de leraren er over onvoldoende inhoudelijke en didactische background en hun didactische technieken zijn beperkt. Toch staan zij open voor verandering en vernieuwing en ze zijn heel dankbaar. Bovendien ervaar ik er een hechte sociale band.

De kinderen en leraren gebruiken heel verouderde leerboeken en ze beschikken over weinig of geen leermiddelen en didactische media. Zoals voorgeschreven in de leerboeken hanteren zowel kinderen als leraren de vingers bij elementaire mathematische bewerkingen. Er is weinig inzicht en creativiteit en de automatisen zijn vaak afwezig. Anderzijds leren de kinderen op jonge leeftijd Engels spreken, begrijpen en schrijven. Ik was positief verrast over de Engelse woordenschat van sommige leerlingen van de hoogste klassen. Andere kinderen die vaak afwezig zijn (omwille van hulp thuis) presteren opvallend minder. De kinderen spreken het Engels, in navolging van de leraar, soms foutief uit.

In de wiskundelessen maakte ik gebruik van didactische media waarbij **de structuur en het inzicht** centraal staan: getalbeelden (kwadraatbeelden), honderdveld, abacus, papieren abacus... Deze media bevorderen ongetwijfeld **het leerplezier** van de kinderen. Door de gepaste probleemstelling voelden ze zich erg betrokken bij het onderwijsleerproces. Inzichten konden worden toegepast in analoge situaties. 36 en 99 optellen werd een makkie. Je telt 100 bij en je vermindert de som met 1. Op die manier werden ze geconfronteerd met hoofdrekken waarbij gebruik werd gemaakt van rekenvoordelen door een beroep te doen op allerlei eigenschappen. Deze wiskundeoefeningen en de rekenproblemen waren een uitdaging voor hen, boeiden hen ontzettend en stimuleerden transfer.

In de lessen Engels deed ik een beroep op thema's uit hun leefwereld: on the farm, my body, my class, my school... We keken naar video's, luisterden naar bijhorende Engelstalige kinderliedjes, speelden allerlei situaties in rol- en simulatiespelen en oefenden de leerinhoud in met behulp van spelen en opdrachten (charade, tekenen...). De verhalen van Boubou & Zaza (uitgave Unesco) en Engelstalige sprookjes boden niet alleen goed Engels. De kinderen maakten ook kennis met de boodschap en de waarden verwerkt in deze teksten (tolerantie, respect, leven met diversiteit...). Ook deze inhouden werden geïmplementeerd en geëvalueerd door o.a. spelvorm en tekeningen...

Elke leraar leerde allengs de nieuw aangeworven materialen gebruiken om aldus de onderwijskwaliteit te verbeteren. Een unieke en onvergetelijke ervaring.